

Hope in the Dark
by Anupong Chantorn

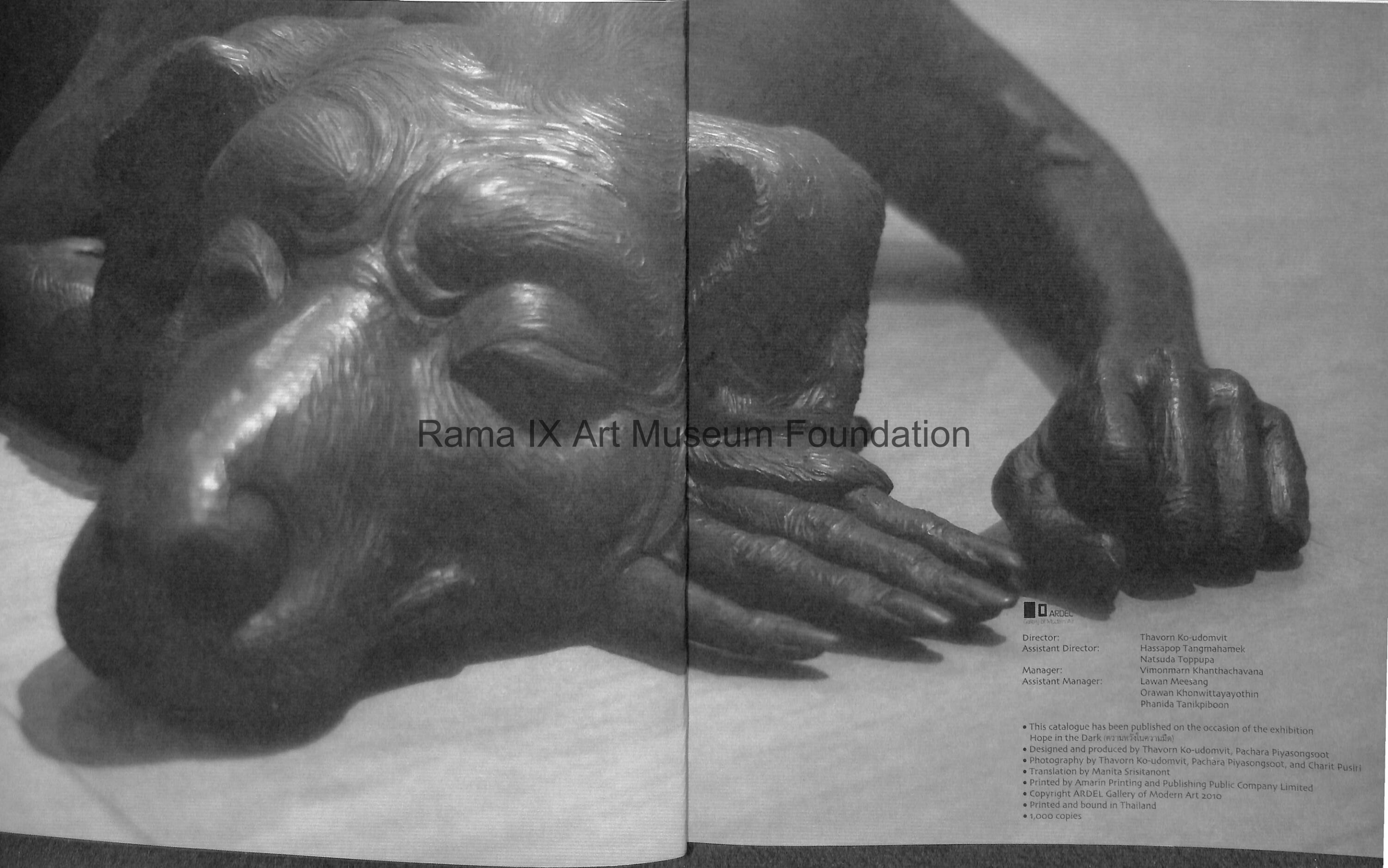
Rama IX Art Museum Foundation

Curated by Thavorn Ko-udomvit

Rama IX Art Museum Foundation

Hope in the Dark
by Anupong Chantorn

December 16, 2010 - January 30, 2011
at ARDEL Gallery of Modern Art

Rama IX Art Museum Foundation

Director:
Assistant Director:
Manager:
Assistant Manager:

Thavorn Ko-udomvit
Hassapop Tangmahamek
Natsuda Toppupa
Vimonmarn Khanthachavana
Lawan Meesang
Orawan Khonwittayayothin
Phanida Tanikpiboon

- This catalogue has been published on the occasion of the exhibition Hope in the Dark (ความหวังในความมืด)
- Designed and produced by Thavorn Ko-udomvit, Pachara Piyasongsoot
- Photography by Thavorn Ko-udomvit, Pachara Piyasongsoot, and Charit Pusiri
- Translation by Manita Srisitanont
- Printed by Amarin Printing and Publishing Public Company Limited
- Copyright ARDEL Gallery of Modern Art 2010
- Printed and bound in Thailand
- 1,000 copies

ศิลปะของอนุพงษ์ : ความคิดและจิตวิญญาณที่ไม่ย่ออยู่กับที่

“ความหวังในความมืด” นิทรรศการเดี่ยวของ “อนุพงษ์ จันทร” ศิลปินได้นำเสนอผลงานใน 3 รูปแบบ คือ จิตรกรรม วาดเส้น และประติมากรรม ซึ่งเป็นผลงานใหม่ที่สร้างสีสันให้กับวงการศิลปะและตัวศิลปินเอง ในส่วนของเนื้อหา เป็นการแสดงเนื้อหาที่ต่อเนื่องจากผลงานที่ผ่านมา ด้วยการสะท้อนเรื่องราวของมารศาสนา และเรื่องราวใหม่ที่สะท้อนสภาวะของผู้คนในสังคมปัจจุบัน

ผลงานจิตรกรรมส่วนหนึ่งมีรูปแบบและเรื่องราวต่อเนื่องจากผลงานซึ่งประสบความสำเร็จจากการประกวด ศิลปินยังคงมั่นคงในการสร้างสรรค์ผลงานด้วยวัสดุและเทคนิคที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตน แนวความคิดในการทำงานไม่เปลี่ยนแปลงมากนัก และยังคงรักษาคุณภาพของผลงานไว้ ได้สมศักดิ์ศรีศิลปินชั้นเยี่ยม ทั้งในแง่ของสุนทรียภาพ ความงามทางศิลปะ ความสมบูรณ์ของรูปแบบการแสดงผลงานและเนื้อหา โดยสิ่งที่น่าสนใจมากขึ้นคือประเด็นเรื่องราวใหม่ที่ศิลปินนำเสนอ ปัญหาอันเฉพาะที่หรือชายที่ประพฤติผิดในทางเสกภาพ ซึ่งเข้ามาถือครองสมณเพศ แล้วประพฤติตนเสื่อมเสีย ละเมิดพระวินัย ทำให้พุทธศาสนาต้องมัวหมอง ดังที่ปรากฏเป็นข่าวอยู่ในสังคม

ในส่วนของผลงานวาดเส้น แสดงให้เห็นถึงทักษะฝีมือสูง มีความนุ่มนวล ละเอียดอ่อนประณีต สามารถแสดงอารมณ์แห่งแรงบันดาลใจในรูปทรง ซึ่งศิลปินยังชี้ถึงอารมณ์ของผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศออกมาได้อย่างน่าสนใจ ด้วยความงามของเส้น คำนึงหนักอ่อนแก่ และมวลปริมาตร สร้างจังหวะที่น่าสยดไปสู่วิวาทรงที่แสดงนัยยะแห่งแรงลือความหมายตามที่ศิลปินต้องการ แม้จะเป็นภาพลายเส้นขาวดำ แต่คุณค่าไม่ต่างไปจากภาพสีอะคริลิก เป็นการนำเสนอความงามทางทัศนศิลป์ในเรื่องน้ำหนัก ซึ่งได้รสชาติไปอีกแบบ เน้นคุณค่าเนื้อหาทางอารมณ์ของภาพมากกว่าสีสัน แม้ไม่ได้ใช้คำวิจารณ์เป็นวัสดุสื่อความหมายเชิงสัญลักษณ์ แต่ด้วยทักษะ

ฝีมือก็สามารถสร้างอารมณ์ความรู้สึกส่งความหมายของรูปทรงในภาพได้ไม่แพ้กัน สามารถแทนค่าทางอารมณ์ละเมียดละไม แสดงบุคลิกภาพของพวกเบี่ยงเบนทางเพศได้อย่างชัดเจน อาจเป็นเพราะเทคนิคการวาดเส้นที่ทำให้ศิลปินมีอิสระในการแสดงออกมากกว่า ความรู้สึกจึงออกมาได้อย่างเต็มที่

ผลงานประติมากรรม “ครอบครัวยุคใหม่-มนุษย์” เป็นการผสมผสานระหว่างรูปทรงคนกับสัตว์ “หมากับมนุษย์” ศิลปินใช้สัดส่วนของรูปทรงที่ผสมผสานได้อย่างกลมกลืน การแสดงกล้านเนื้อ การเลือกสรรและผสมผสานรูปทรง แสดงให้เห็นถึงความชัดเจนเรื่องกายวิภาค มีความงามของการจัดองค์ประกอบท่าทางที่สอดคล้องกัน ด้วยการจัดวางรูปทรงในทิศทางมุมมองต่างๆ ได้อย่างเหมาะสม การสร้างรูปทรงอวัยวะคนและสัตว์มีความน่าสนใจ ทำให้เกิดความรู้สึกแปลก สุก และสะท้อนเรื่องราวชัดเจน ท่าทางของหมาผสมกับกิริยาของมนุษย์ แสดงความหมกมุ่นในเรื่องเพศ สามารถเชื่อมโยงถึงแนวความคิดของศิลปิน ซึ่งมีทั้งที่พยายามบอกอย่างตรงไปตรงมาและที่แฝงไว้ บ่งชี้ความหมายแสดงอารมณ์และกิเลสของมนุษย์อย่างหมดเปลือก เมื่อมนุษย์ขาดความละอาย ไร้ซึ่งศีลธรรม พฤติกรรมก็ไม่แตกต่างไปจากสัตว์

ในการสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรม ศิลปินได้นำรายละเอียดจากผลงานจิตรกรรม และวาดเส้นมาใช้ โดยอาศัยรูปทรง ปริมาตร พื้นผิว ท่าทางและความเคลื่อนไหวในการดึงดูดความสนใจ แสดงทักษะพิเศษในการใช้ทัศนธาตุ พร้อมไปกับความรู้ความเข้าใจในลักษณะของงานประติมากรรม ทำให้ผลงานมีความสมบูรณ์ลงตัว ส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากธรรมชาติของศิลปินที่คุ้นเคยกับการมองรูปทรงเป็นสามมิติ เห็นได้จากลักษณะรูปทรงในงานจิตรกรรมของเขา ซึ่งมีลักษณะเป็นวัตถุสามมิติที่ลอยตัวอยู่ภายในพื้นที่ว่าง แล้วนำมาจัดวางองค์ประกอบ ด้วยเหตุนี้จึงง่ายต่อการขยายขอบเขตการสร้างสรรคมาสู่ผลงานประติมากรรม

ประกอบกับความชื่นชอบ และความสามารถในการสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมที่มีอยู่แล้วเป็นทุนเดิม ถึงแม้รูปทรงจะดูเกินธรรมชาติมีการประดิษฐ์อย่างจงใจมาก แต่ก็เหมาะสมกับเนื้อหาที่ศิลปินต้องการนำเสนอ

โดยภาพรวมของการแสดงผลงานชุดนี้ ศิลปินได้ทดลองสื่อใหม่ในการทำงาน แต่ก็สามารถทำได้ไม่แพ้สื่อเดิม มีความน่าสนใจ แปลกใหม่ สะท้อนให้เห็นถึงความรู้สึกความสุขในการสร้างสรรค์ผลงานอย่างต่อเนื่อง ด้วยสื่อเทคนิคที่อิสระมากขึ้น รูปทรงแสดงอารมณ์สนุกสนาน แต่มีการวิพากษ์วิจารณ์อย่างถึงอารมณ์ สะท้อนบุคลิกภาพของศิลปิน ในขณะที่เดียวกันก็แสดงเนื้อหาที่ลึกซึ้ง เนื่องจากศิลปินจัดโครงร่างกลืนกรองความคิดในการสร้างรูปทรง ซ่อนความหมายไว้ให้ผู้ชมได้ขบคิดและไตร่ตรอง

การทำงานศิลปะของอนุพงษ์เปรียบเสมือนกระบวนการขัดเกลาเตือนสติสอนใจตนเอง และในขณะที่เดียวกันก็เป็นการส่งสารสู่สังคม ตั้งคำถามเพื่อตรวจสอบสังคมเกี่ยวกับมาตรฐานทางศีลธรรมที่มนุษย์พึงมี ซึ่งเป็นสิ่งที่เขายึดถือและแสดงออกมามากตลอดระยะเวลาในการทำงานศิลปะ ด้วยความปรารถนาดีต่อสังคม ต้องการให้สังคมเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น ผลงานของเขาจึงมีคุณค่าทั้งในด้านสุนทรียภาพ ความงามทางศิลปะ และคุณค่าในด้านเนื้อหาสาระ

อนุพงษ์ยังคงแน่วแน่ในสิ่งที่คิด และนำเสนออย่างต่อเนื่อง โดยไม่หวั่นเกรงหรือหวั่นไหวต่อผลกระทบที่เกิดขึ้น แสดงให้เห็นถึงจุดยืนทางความคิด โดยสิ่งที่พัฒนาขึ้น คือ การปรับปรุงแง่มุมทางความคิดในการนำเสนอ เพิ่มความกลมกลืนด้านการจัดสร้างรูปทรง และความละเมียดละไมในอารมณ์ขันการเย้ยหยัน ผลงานของศิลปินเปรียบเสมือนสัญลักษณ์แทนสังคม ที่สื่อให้เห็นเป็นรูปธรรม เขาไม่มีเจตนาบิร้ายใคร แต่จินตนาการจากสภาวะสังคมบนพื้นฐานความเป็นจริง

ไม่ได้เอาเป็นเอาตายกับปัญหา แต่สะท้อนปัญหาเพื่อให้คนในสังคมได้เรียนรู้ทำความเข้าใจ หรือเกิดมุมมองใหม่ ซึ่งอาจนำไปสู่การขยายผลในการแก้ไขปัญหาคือ

ผลงานของอนุพงษ์คงเป็นตัวอย่างที่ดีของศิลปินที่ทำงานแนวสะท้อนสังคม เขานำสื่อต่างๆ มาใช้ได้อย่างกลมกลืนมากยิ่งขึ้น อาจเพราะมีความสุขกับการใช้ทักษะฝีมือ การค้นหาลู่ทาง การสร้างความงามด้วยเส้น สี น้ำหนัก โดยอาศัยเรื่องราวที่มีอยู่ในสังคมเป็นตัวสร้างจินตนาการ แม้มีความสุขกับการทำงาน แต่ในขณะเดียวกันก็ไม่ได้นำเสนอเพียงแต่ความงาม แต่เสนอสาระประโยชน์สะท้อนสังคมไปด้วย ข้อดีคือ ทำให้เขาพัฒนาการสร้างศิลปะไปสู่ความสุขความพึงพอใจในการแสดงออก เมื่อศิลปินค้นพบสิ่งนี้ในการทำงานแล้ว ก็สามารถใช้เป็นจุดยืนในการทำงานศิลปะไปได้อย่างต่อเนื่อง สิ่งทีศิลปินควรจะสนใจคือ ศิลปินต้องมีความสุขกับตัวเองในการทำงาน ไม่ควรจำกัดตัวเองอยู่ในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่ง ไม่เช่นนั้นสังคมก็อาจได้เสพแต่งานด้าๆ ไร้ความจริงใจจากศิลปิน เมื่อศิลปินทำงานอย่างมีความสุขและจริงจัง ย่อมทำงานได้มากและต่อเนื่อง ซึ่งเป็นประโยชน์ทั้งกับตัวศิลปินเองและสังคม

การแสดงผลงานในนิทรรศการครั้งนี้สะท้อนให้เห็นถึง “ความหวังในความมืด” ของอนุพงษ์ได้สมกับชื่อนิทรรศการ แม้ตัวผลงานจะได้สื่อให้เห็นถึงความหวังหรือแนวทางการแก้ไขปัญหาลงคมอย่างเบ็ดเสร็จ แต่ได้สะท้อนให้เห็นถึงความหวังของศิลปินในการร่วมเป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยกระตุ้นให้คนในสังคมเกิดจิตสำนึก ซึ่งอาจนำไปสู่การแก้ไขปัญหาคือ

“ในฐานะศิลปินหัวก้าวหน้าร่วมสมัย อนุพงษ์ได้ทำหน้าที่ในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะที่มีสุนทรียภาพ และแสดงความรับผิดชอบต่อสังคม ด้วยการนำเสนอสาระทางปัญญา ซึ่งเป็นสิ่งที่ศิลปินคนหนึ่งพึงกระทำ”

ไอศนา พูลทองดีวัฒนา

Art of Anupong: The Persistent Concept and Soul

"Hope in the Dark," is the solo art exhibition by "Anupong Chantorn." There are newly created fine art, drawing and sculpture presented in the exhibition that color the art sphere and the artist. The contents of the art work are successive from previous exhibition. They communicate the story of religious wickedness and new contents reflecting current state of people in the society.

The pattern and contents of fine art are consecutive from the previous ones that succeeded from competitions. The artist is determined to create the work of art by applying unique materials and techniques. Parts of the concept are still remaining the same while the excellent quality of the artist granted the title Artist of Distinction is maintained in terms of both aesthetic, artistic beauty and ideal expression and contents. The most interesting thing is the new issues raised by the artist including the story of the outlaw man disguised into the priest. His behavior destroys Buddhism as seen in the society.

As for drawing, the artist demonstrates high skill with meticulous excellence that reflects emotions through shapes. The artist can present the feelings of those who have sexual deviation interestingly through lines, weight and volume that can direct the viewers' sight to shapes implying the intended meaning. Even though the drawing is black and white, its value does not differ from acrylic painting. This is how the artist presents the beauty of visual art in terms of weight that can move the viewers better than colorful image. Even though the artist does not apply the monk's robe as material for communi-

cating symbolic meaning, his skills can communicate the meaning of every shape appeared in the image in a way that clearly reflects feeling and personality of sexual deviation. This might be because drawing technique liberates the artist so the feeling can be fully expressed.

The series of sculpture "Animal-man Family" presents a combination between human and animal figures. The shapes of these sculptures are combined with balance. The muscles and the shapes reveal clear anatomy with beautiful composition. Presenting human and animal organ in an interesting way makes the viewers feel amused while reflecting comprehensible contents. The action of a dog with human gesture reveal obsession with sexuality can link to the artist's concept which is communicated directly and implicitly. This reflects human emotion and lust. When people are shameless and lack of morality, their behavior do not different from the animal.

As for sculpture, the artist applied details of fine art and drawing. The shape, volume, surface and action were aimed to catch the viewer's attention. His special skills in applying visual elements and understanding in sculpture make the work perfect. Part of this is a result of the artist's familiarity with three dimensional figures as we can see from his fine art. The three dimensional shapes are put into the composition. This is the reason why it is easy for him to take on sculpture, in addition to his fond and ability in creating sculpture. Although the shapes are not natural, they are appropriate for the contents that the artist intended to communicate.

In this art exhibition, the artist applied new materials for his creation which is also as excellent as the previously applied materials. They are interesting, bring new sensation and reflect the artist's happiness. Despite that the artist applied more diverse techniques and shapes to reflect joy; the strong criticism still reflects the artist's personality. The works of art also present profound contents because the artist has planned to create shapes in a way that hides meanings for the viewer's consideration.

Anupong's artistic process is considered a process for refining the mind. At the same time, it is communicating message to the society. It raises questions to examine moral standard of human being. The notion is what the artist firmly holds onto and communicates throughout the time with good intention and hope to change our society for better.

The artist's works are valuable both in terms of aesthetics, artistic beauty and contents. He is honest to his thoughts and determined to communicate them without being afraid of the consequence. The artist has improved his idea for presentation by adding more balance to the composition of shapes and irony. However, the quality of his works is still maintained. The artist's art works tangibly reflect the society. He does not intend to judge anyone. The works are based on social happenings. They are aimed to reflect problems to help people understand the situation and broaden their perspectives which will lead to solutions to the problem.

Anupong's art is a good example of the

artists who aim to create art works to reflect social reality. The artist applies different materials skillfully. This might be because of the pleasure for exercising his skills, finding shapes, creating beauty by applying lines, colors and weight. The contents are inspired by the real social incidents. He is happy with his work that does not only present beauty but also wisdom to the society. This approach will allow him to take step from creating the work of art to satisfaction in expression. Once the artist reaches this state, this can be applied as a point of view for creating the work of art. What the artist should pay attention to is the fact that the artist should feel happy with his own work and does not limit himself with one particular discipline. Or people in the society will only be able to consume art work lacking of sincere from the artist. If the artist works happily and honestly, he can produce more and constant works which is beneficial to both the artist and the society.

This art exhibition reflects the artist's "hope in the dark." Even though the works of art do not represent any hope or solution to social problems, they show the artist's hope to be part of the society that can encourage others to become aware of the situation which might consequently lead to solutions in the future.

"As an avant-garde artist, Anupong creates excellent aesthetic work of art with social responsibility since he provided wisdom through art, an action for the artist."

Ochana Poontongdeewattana

Hope in the Dark ความหวังในความมืด โดยอนุพงษ์ จันทร

หากการปรากฏตัวของแสงสว่างถูกพูดถึงในฐานะที่เป็นภาพแทนของความหวังและการเริ่มต้นใหม่ ความมืดในที่นี้ก็ไม่อาจเรียกว่าเป็นภาพแทนของการสิ้นสุด ความอับจนหนทาง หรือแม้กระทั่งถูกใช้เป็นภาพแทนของภาวะแห่งความมืดบอดเสมอไป เช่นเดียวกัน สีขาวก็ไม่อาจถูกเรียกว่าเป็นความดีงาม บริสุทธิ์สะอาด และสีดาก็มีอาจถูกนิยามความหมายในฐานะภาพแทนของความสกปรกชั่วร้ายอย่างสิ้นเชิง

ในทุกขณะที่ชีวิตเคลื่อนไป เราได้สัมผัสและสัมผัสกับทั้งชั่ววอกชั่วพล ด่านมืดและด้านสว่างซึ่งอิงอาศัยอยู่ในทุกสิ่งทุกอย่าง ไม่เว้นแม้แต่ในตัวของเราเอง ผู้คนอาจหลงใหลในตัวเองจากชั่วหนึ่งไป ยังอีกชั่วหนึ่งได้ในช่วงระยะเวลาสั้นๆ หากก็มีอาจปฏิเสธการมีอยู่ของอีกชั่วข้าง กระทั่งหลีกเลี่ยงไม่ได้ที่จะเผชิญหน้ากับความสปร่างและไมสปร่างที่อาจตามมาหลังการเลือกอย่างใดอย่างหนึ่ง

“ความหวังในความมืด” ทำใช้ภาวะจันทน์ต่อความจริง หากเป็นภาวะของการคิดไว้วางใจกับความหวังโดยยอมรับและเผชิญหน้ากับผลลัพธ์ที่ตนเองกระทำขึ้นโดยไม่ผลักไสหรือปฏิเสธ ในบริบทนี้ “ความมืด” คือ สัญลักษณ์ที่ไมอาจแบกรับความหมายเพียงภาวะของความสิ้นหวัง และความทุกข์อย่างสิ้นเชิง หากความมืดยังถ่ายทอดความหมายในแง่ที่มีเป็นเครื่องมือ และแม้หลอมสำคัญของการเรียนรู้เพื่อแสวงหาความสว่างหรือภาวะแห่งความหลุดพ้นโดยเท่าทันต่อสภาพที่เป็นจริงของตนเองและสรรพสิ่งรอบข้างอย่างสำคัญ

อนุพงษ์ จันทร และงานจิตรกรรมซึ่งครั้งหนึ่งเคยถูกตั้งคำถาม และได้รับกระแสวิพากษ์วิจารณ์อย่างหนักจากคนบางกลุ่มของสังคมถึงเจตนาในการสร้างงาน กรรณิศา “วิญญู สันดานกา” ถูกเผยแพร่ในงานแสดงศิลปกรรมแห่งชาติครั้งที่ 53 เมื่อปี พ.ศ. 2550 ที่ผ่านมา

การเปิดเผยความจริงบางด้านของมนุษย์ ควบคู่ไปกับการวิพากษ์สภาพที่เป็นจริงของสังคมผ่านภาพปรากฏของรูปทรงที่ผิดเพี้ยนไปจากความจริงยังคงแสดงตัวอย่างเจียบๆ ในงานจิตรกรรมและงานวาดเส้นจำนวนหนึ่งของเขาในนิทรรศการครั้งนี้ โลกแห่งความเชื่อและโลกที่เป็นจริงได้สะท้อนภาพการดำรงอยู่ของกันและกัน ทั้งยังถูกเชื่อมโยงต่อหากันอย่างกลมกลืนโดยกระบวนการทางศิลปะ และกระบวนการทัศนียภาพเป็นศิลปะที่เน้นเห็นต่อภาพของผู้คนที่กำลังเวียนว่ายอยู่ในความทุกข์อันเกิดจากผลแห่งการกระทำของตนเอง

ภาพของวิญญูสันดานในผลงาน “ชาย ผีเสื้อ” และ “ชาย พุทธศาสนา” ขวนให้นึกถึงความจริงบางด้านของการศาสนา ซึ่งปรากฏให้เห็นตามภาพทางเหนือหนึ่งคือพิธีกรรมเกี่ยวกับการนิยมนิยกร่างเทพในหมู่พระสงฆ์ด้วยกัน ขณะที่ผลงาน “ไฉ่จิง” และ “อีเปีย” ครีเอตงานชิ้นที่ทางเสนห์แต่ดามหาานิยมก็สะท้อนภาพความเชื่อของผู้คนซึ่งเดินสวนทางกับพุทธศาสนา หากก็พาตัวเองเข้าหา “เจตนา” โสยเทพย์และกามราคะที่มีเขตแดน ขณะที่ภาพของอีเปียและอีเปีย สัญลักษณ์

ซึ่งแฝงเร้นความหมายไปในทางส่งเสริมความเป็นเดรัจฉาน ก็ยังคงปรากฏให้เห็นในผลงานของอนุพงษ์อย่างต่อเนื่อง

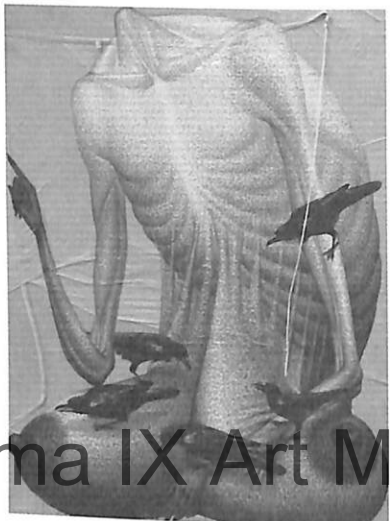
เช่นเดียวกับในภาพชุดมราวาสหญิงชายซึ่งทั้งคู่มีร่างกายอันบ่งบอกความผิดปกติของเครื่องเพศ ใน “เปรต ผีแดง” “เปรต ผีเหลือง” และ “หญิงสามหม้าย” “ชายสามโบสถ์” หรือแม้กระทั่งภาพ เปลือยครึ่งท่อนของหญิงสาวในท่าที่สงบหากก็ดูเหมือนกำลังว่านอนอยู่กัภาวะด้านในของตนเอง อนุพงษ์พูดถึงบุคคลเหล่านี้ในฐานะของมราวาสผู้ขาดศีลธรรมในการครองเรือน เป็นภาวะของความทุกข์และความเปล่าเปลี่ยวทางอารมณ์ของผู้คนที่แบกรับความปรารถนาของตนเองเอาไว้

ภายใต้เรือนร่างที่ผิดปกติ อนุพงษ์กลับเลือกนำเสนอภาวะด้านในอีกด้านของมนุษย์โดยสะท้อนผ่านดวงหน้า และแววตาที่ไม่อาจบ่งบอกภาวะของความสุขหรือทุกข์ได้อย่างเด่นชัด เป็นภาวะที่อยู่ระหว่างความหลบจมและความพยายามที่จะหลุดพ้น เป็นการจันทน์และต่อสู้กับความยอมรับ ได้อย่างของตนเองซึ่งปะปนไปด้วยความมืดบอดและความรู้ตัว ทว่าก็เป็นภาวะหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ที่สละงาม เจกเช่นดอกบัวที่กำลังเติบโตและค่อยๆ เคลื่อนตัวออกจากเบ้าหลอมที่แปดเปื้อนไปด้วยโคลนตม

ความลึกซึ้งที่มีต่องานวาดเส้นและงานจิตรกรรม ซึ่งล้วนเป็นผลมาจากภาวะการเคี้ยวพ่นพ่นของจุดเล็กๆ โครงสร้างของเส้น กระทั่งก่อเกิดเป็นกลุ่มก้อนของแสงเงา ที่ขยับเขยื้อนและกันจนกลายเป็นปริมาตรของรูปทรง ซึ่งเอบอุมพื้นที่ว่างให้มีความหมายขึ้นมา ผลงานบางชิ้นที่หลุดลวงออกมาจากกระบวนการสองมิติ เกิดเป็นงานประติมากรรม ซึ่งกินที่ว่างจริงในอากาศ และตระพจน์ให้ผู้ชมได้สำรวจกับมิติทางรูปทรงซึ่งในงานจิตรกรรมจำกัดให้เห็นเฉพาะบางเหลี่ยมเพียงเท่านั้น

ภาพใบหน้าของสงฆ์ซึ่งร่างกายท่อนบนเต็มไปด้วยรอยสักที่อนุพงษ์ค่อยๆ บรรจงเขียนมันขึ้นบนเนื้อดินในผลงาน “หญิง ชาย พุทธศตวรรษที่ 26” หรือภาพของสงฆ์ในร่างงอปกติซึ่งดูเหมือนกำลังประกอบพิธีกรรมทางไสยศาสตร์ด้วยใบหน้า และแววตาที่ยังไม่เกิดความตระหนักถึงต่อสภาพที่เป็นจริงของตนเองในงาน “ยุบหนอ พองหนอ” หรือภาพใบหน้าของ “สมทรง” หญิงสาวซึ่งเคยปรากฏตัวในงานวาดเส้น และดูเหมือนว่า ในงานประติมากรรมนี้ เธอจะถูกต่อขยายอริยะบางส่วนให้มีขนาดใหญ่ขึ้นจากปกติ

ร่องรอยของงานจิตรกรรมดูเหมือนจะยังคงหลงเหลือและปรากฏให้เห็นบนพื้นผิวของประติมากรรมอย่างประณีตบรรจง ไม่มีข้อจำกัดอันใดที่รูปทรงของเขาจะเป็นปฏิปักษ์ต่อตัวมันเองเมื่อมาลงดินถูกยกยวขึ้นเป็นงานประติมากรรมสามมิติ พวกมันยังคงทำหน้าที่เป็นภาพแทนซึ่งบอกเล่าความหมาย ถ่ายทอดภาวะอารมณ์ซึ่งดูเหมือนจะเข้าใกล้มิติของการรับรู้ที่เป็นจริงมากขึ้น ขณะที่ในอีกภาพหนึ่ง ความพุ่มพวย และขาดพวงของรูปทรงมนุษย์ในงาน

Rama IX Art Museum Foundation

ประติมากรรมเหล่านี้ ก็ดูจะพาเราพ้นไปจากโลกของความจริง กระทั่งล่องผ่านเข้าไปในโลกของความเชื่อซึ่งแยกกันของรูปบูชาที่นำละพริ้ง เสมือนหนึ่งประติมากรรมโบราณของชนเผ่าซึ่งซ่อนความหมายเชิงพิธีกรรม หรือปรัชญาศาสนาของกลุ่มชนนั้นเอาไว้

อนุพงษ์ได้ถอดแบบเอารูปทรงในงานจิตรกรรมของเขาไว้ในประติมากรรมสำริดซึ่งหาได้ลดทอนคุณค่าเดิมของชิ้นงานลง ตรงกันข้ามกลับเป็นการเพิ่มคุณค่าในฐานะวัตถุทางศิลปะที่ควรค่าแก่การเก็บรักษาซึ่งไม่ได้ประกอบขึ้นจากมิติทางความงามเพียงอย่างเดียว หากยังแฝงเร้นไปด้วยมิติทางความเชื่อซึ่งทำหน้าที่ราวกับเครื่องเตือนสติได้เป็นอย่างดี

นอกเหนือจากงานประติมากรรม ผลงานของอนุพงษ์ยังถูกนำมาถ่ายทอดลงบนภาพพิมพ์ Mezzotint ซึ่งเต็มไปด้วยรายละเอียดและกระบวนการที่ซับซ้อนผ่านภาพของมนุษย์ทั้งเปรต และทั้งคนทั้งเดรัจฉานดังเช่นในผลงาน “สันดานกา” และ “หมา-มนุษย์” ลักษณะอันโดดเด่นของภาพพิมพ์ประเภทนี้ ดูจะสอดคล้องกับลักษณะเฉพาะทางการสร้างสรรค์ของอนุพงษ์ได้อย่างลงตัว เช่นเดียวกัน น้ำหนักขาวดำที่หม่นและแสงสว่างที่ทอดกระจายบนความมืดมิดนั้นก็ช่วยขับเน้น ความหมายของ “hope in the dark” หรือ “ความหวังในความมืด” ให้แจ่มชัดยิ่งขึ้น

การขยับขยายทัศนคติในการมองชีวิตและสังคมของศิลปินซึ่งไต่ระดับความเข้าใจในมิติที่สูงขึ้นไป มากกว่าการผลิตซ้ำความทุกข์และความเจ็บปวด อนุพงษ์ยังวิพากษ์ปัญหาทางศีลธรรมซึ่งเป็นปัญหาเชิงโครงสร้างซึ่งทั้งหมดทั้งมวลของระบบโครงสร้างทางสังคม เศรษฐกิจและการเมืองในปัจจุบันเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้กระตุ้นเร้าให้ผู้คนเดินตามรอยทางและเข้าใจมิติทางสังคมของศาสนาผิดเพี้ยนไป กระทั่งส่งผลต่อเนื่องให้เกิดปัญหาทางด้านคุณธรรม จริยธรรมในระดับบุคคล หรือในระดับปัจเจก นอกจากทำหน้าที่เปิดเผยสภาพที่เป็นจริงของสังคมให้ปรากฏ อนุพงษ์ยังสร้างภาพจำลองทางสุนทรียศาสตร์ที่ขบขันและวิพากษ์โลกที่เป็นจริงไปพร้อมๆ กัน

ท่ามกลางปัจจัยต่างๆ ซึ่งบีบรัดไปด้วยข้อจำกัดในการเรียนรู้ของมนุษย์ สิ่งเร้าภายนอก ตลอดจนความอ่อนแอของผู้คนในโลกปัจจุบันที่ดูเหมือนจะเพิกเฉยและละเลยต่อศักยภาพของตนเองในการทำให้เกิดปัญญาญาณขึ้นภายในจิตใจ อนุพงษ์กลับมองเห็นศักยภาพในการเรียนรู้และเปลี่ยนแปลงตัวเองของมนุษย์อย่างไม่สิ้นหวังแม้ในท่ามกลางสภาวะที่เป็นทุกข์ ความมืดในที่นี้ จึงมิได้หมายถึงจุดจบและการสิ้นสุด ความหมายของการดำรงชีวิตที่แท้ หากเป็นภาวะก่อนการเริ่มต้น เป็นช่วงเวลาเพียงเสี้ยววินาทีของการรู้เห็น ความคิด อารมณ์และสภาพที่เป็นจริงเช่นนั้น ความมืดในที่นี้ “Hope in the Dark” จึงเป็นเสมือนแสงสว่างแรกเริ่มสละสลวยในการเปลี่ยนผ่าน เพื่อค้นหา เรียนรู้ กระทั่งเป็นพลังที่ยิ่งใหญ่เพื่อเผชิญหน้ากับโลกอันเปลี่ยนแปลงได้ไม่สิ้นสุด

Hope in the Dark by Anupong Chantorn

If light signifies hope and new beginning, darkness should not represent despair, helplessness or even blindness. Similarly, white should not be referred to as goodness and purity. Black should not be defined as evilness.

Life takes us to experience and share positive and negative, good and bad incidents which are embedded with everything, even ourselves. We might run away from one thing to another thing for a short period of time. However, we cannot deny its existence. Actually, we cannot even avoid facing pleasure or disappointment which is a consequence of any choice we made.

"Hope in the Dark" is not surrendering to reality but being defeated by reality by accepting and facing the consequence of our action without denying responsibility. In this context "darkness" is a symbol whose meaning is beyond despair and misery. The word is also referred as a tool for learning in order to find the enlightenment or a liberated state of mind by acknowledging reality and surroundings.

Anupong Chantorn and his works of art were once questioned and criticized for his intention of creating such controversial art "Perceptless" which was displayed in 53rd National Exhibition of Art in 2007.

The revelation of the truth about human beings along with criticism on social reality through distorted figures are appear on the fine art and drawing exhibited in this exhibition. The

myth and the reality reflect the existence of each other while being related to each other via artistic process and artist's wisdom. The art works reveal image of people going through vicious circle of misery as a consequence of their action.

The image of monks in "Moral Boundary" and "Buddhist Boundary" remind us of the truth as exposed on the newspaper headlines such as sexuality among the monks. The "Male Philtre" and "Female Philtre" reflect beliefs of people that are in contrast to Buddhism philosophy. Many people tend to get involved with the superstition. The image of a crow and a dog embed the meaning of evilness is still appeared on the artist's work.

Similarly, the image of the man and the woman with abnormal sexual organs as seen in "Red Inferno", "Yellow Inferno", "Self-Pity", "Self-Indulgence" and the woman with peaceful appearance that seems to be concerned with her own mind are what the artist tries to communicate about people who lack morality. It is a state of misery and indifference of a person who has to keep the desire.

Under distorted figures, the artist presents another side of human state through indifferent face and eyes. It is the states of being captured and struggling for freedom. It is surrendering and fighting against acceptance mingled with blindness and self-awareness. This is a beautiful learning process as if the lotus is growing

and rising above the mud.

The artist's passion for drawing and fine art is reflected through small dots that form into lines, weight, shadow and shapes in a way that renders meaningful image. Some of his works are dimensional allowing viewers to inspect some particular parts of his fine art.

The image of the monk's face with tattoos found on the torso is drawn on clay. The monk whose body is abnormal is doing superstitious rite without being aware of his own state of mind as shown in "Meditation." The image of "Som Song" reveals the woman previously appeared in drawing. However, for this time, it seems that some of her bodily organs are enlarged. The traces of fine art are still remained on the excellent sculpture without any conflict. They are representative images aimed to tell stories, communicate feeling that leads the viewers be able to perceive the truth straightforwardly. On the other hand, excessiveness and deficiency found in human shape reveal the world of myth where terrifying icons are found. This is similar to the tribal ancient sculptures that have ritual meaning or the tribe's wisdom.

Anupong presents his fine art through bronze sculpture. The value of the art work is not reduced. On contrary, the work of art is more valuable as an art object worth preservation. The judgment is not based on beauty but belief as a tool to remind people of consciousness.

In addition to sculpture, the art works are also presented through mezzotint where many details and complex processes are revealed through the images of human monster as seen on "The Thief" and "Animal-man." The outstanding features of the mezzotint are aligned with unique artistic skills of the artist. The black and white, the light shining on the darkness emphasize the meaning of "hope in the dark" unmistakably.

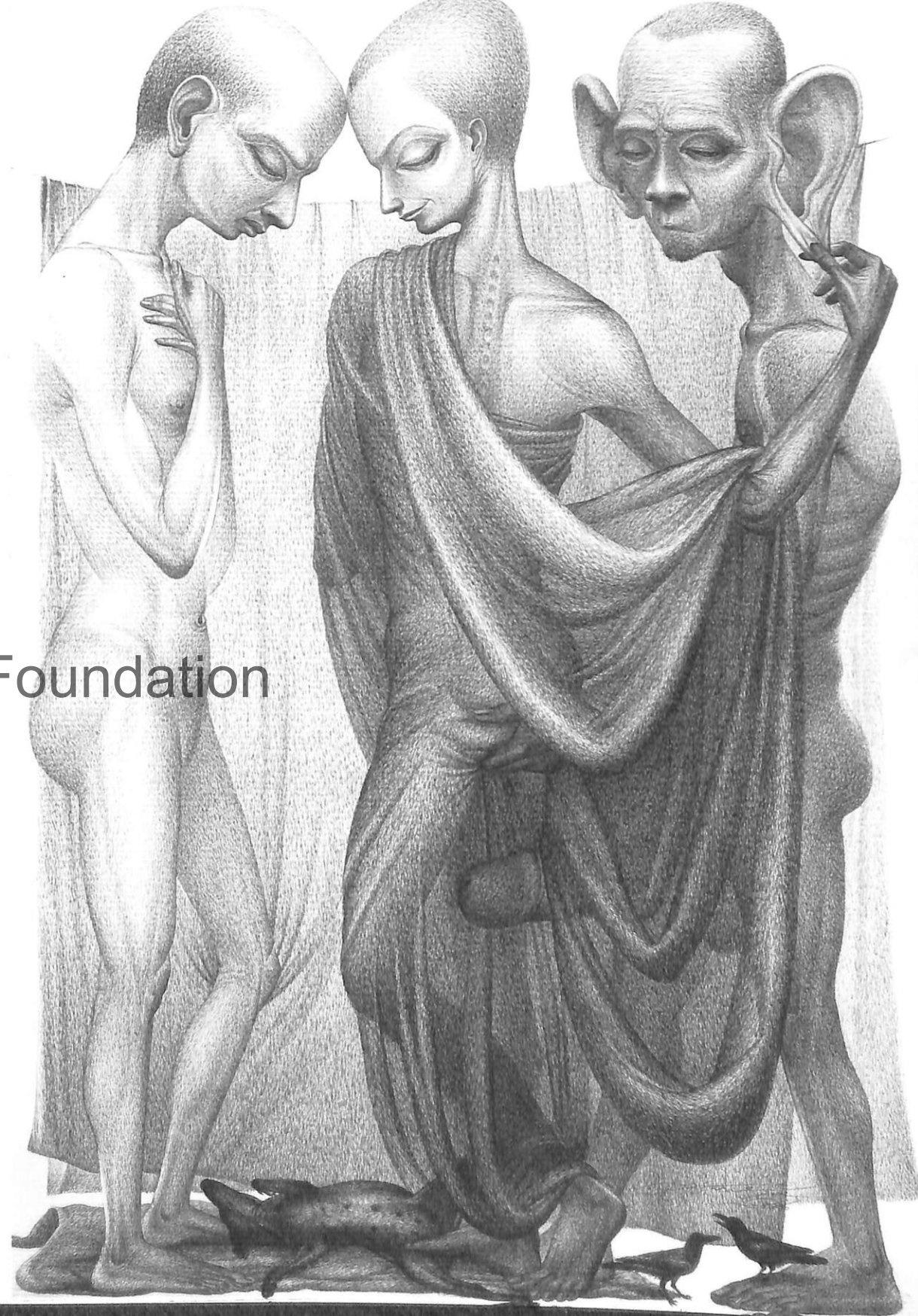
Expanding perspectives on life and society is a more profound understanding beyond a reproduction of misery and pain. The artist is still criticizing morality which is a structural problem occurred from social, economic and political structures. These causes make people ignore and misunderstand Buddhism philosophy. Consequently, the moral problem occurred to individual person. In addition to revealing the real conditions of our society, the artist also presents the image of aesthetics and criticisms of the world.

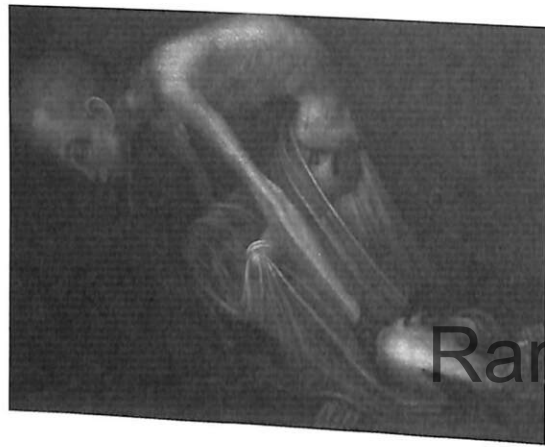
Many factors occurred due to limited learning ability of human being, external forces and human weakness make people ignore and overlook their capacity for reaching enlightenment. However, Anupong sees human capacities for learning and adaptation in the midst of misery. This is not the end of existence but a state before a beginning. It is a moment of acknowledging thought, emotion and reality. Darkness in "Hope in the Dark" is therefore a place where we accumulate power for transformation in order to review, learn and enlighten our mind which will eventually lead us to the real change.

Bussaraporn Thongchai

ชาย-ผ้าเหลือง / Moral Boundary, 2009, pen on paper, 98 x 68 cm
The collection of Mr. Pongchai Chindasook

Rama IX Art Museum Foundation

รามาธิบดี / The Thief, 2009, mezzotint, 55 x 70 cm, edition of 20

Rama IX Art Museum Foundation

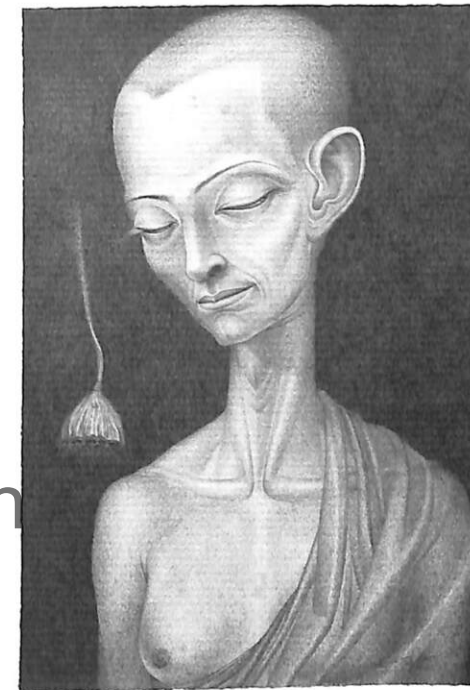

รามาธิบดี / Animal-man, 2008, mezzotint, 55 x 70 cm, edition of 20

ปงчай ชินดาสู้ก / Vicious Circle, 2009.
pen on paper, 96 x 67.5 cm
The collection of Mr. Pongchai Chindasook

Rama IX Art Museum Foundation

ปงчай ชินดาสู้ก / Buddhist Boundary,
2009, pen on paper, 96.5 x 67 cm
The collection of Mr. Pongchai Chindasook